

بسمه تعالی
مجلس شورای اسلامی
دوره اول - سال سوم

شماره ترتیب چاپ ۱۴۱۸

۱۳۶۲-۱۳۶۱

شماره ۶۲۸۶۴

تاریخ ۱۳۶۱/۱۱/۲۸

حجت الاسلام آقای هاشمی رفسنجانی
ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه راجع به اصلاح ماده ۱۶ قانون گذرنامه مصوب پانزدهم اسفندماه ۱۳۵۱-
که بنابه پیشنهاد شماره ۱۵/۹۸۱/۲۴/۶/۳۶۲۱ مورخ ۱۳۶۱/۹/۶ وزارت کشور در جلسه
مورخ ۶۱/۱۱/۱۳ هیات وزیران به تصویب رسیده است به پیوست تقدیم و تقاضای
تصویب آنرا دارد.

نخست وزیر- میر حسین موسوی

نظریابینکه لایحه قانونی اصلاح ماده ۱۶ قانون گذرنامه مصوب ۱۳۵۱/۱۲/۱۵-
بدلیل مشکلات عدیده در امر صدور گذرنامه های عادی برای افرادی که صلاحیت ندارند
نیاز مبرم به اصلاح داشت ، لذا لایحه زیر تهیه و تقدیم میگردد .

لایحه راجع به اصلاح ماده ۱۶ قانون گذرنامه مصوب پانزدهم اسفندماه ۱۳۵۱

ماده واحده - ماده ۱۶ قانون گذرنامه مصوب ۱۳۵۱ و تبصره ها و بندهای ذیل
آن شرح ذیل اصلاح میشود .

ماده ۱۶- با شخص زیر هیچ نوع گذرنامه برای خروج از کشور داده نمیشود .

۱- کسانی که بموجب اعلام کتبی مقامات قضائی حق خروج از کشور را ندارند .

۲- کسانی که در خارج از ایران بسبب تکدی و یا ولگردی و یا ارتکاب سرقت و کلاهبرداری

ویا بهر عنوان دیگر دارای سوء شهرت باشند .

تبصره ۱- رسیدگی بسابقه و سوء شهرت افراد مذکور در بند ۲ این ماده بمعهد کمیسیونی است که از نمایندگان وزارت امور خارجه ، وزارت دادگستری ، وزارت کشور و نخست وزیری و شهربانی جمهوری اسلامی ایران در وزارت کشور تشکیل میشود .
در موارد اضطراری و یا مرور زمان کافی به تشخیص کمیسیون مذکور میتوان باشخاص یاد شده در بند یک نیز اجازه مسافرت داد .

۳- نسبت به سایر موارد و همچنین در موارد فوق العاده و اضطراری عدم صدور گذرنامه و عدم اجازه خروج از کشور بعهده کمیسیونی است مرکب از اداره اطلاعات نخست وزیری (ویس از تشکیل وزارت اطلاعات نماینده این وزارت) وزارت امور خارجه ، شهربانی جمهوری اسلامی ایران ، ژاندارمری جمهوری اسلامی ایران ، وزارت دادگستری ، وزارت کشور و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی که بنا بدعوت وزیر کشور در وزارت کشور تشکیل خواهد شد .

تبصره ۳- از تاریخ صدور این ماده واحده ، ماده ۱۶ قانون گذرنامه مصوب ۱۳۵۱ و تبصره ها و بندهای آن و همچنین لایحه قانونی اصلاح ماده ۱۶ قانون گذرنامه مصوب ۵۸/۱۲/۴ شورای انقلاب و بند ۲ و تبصره ۲ آن نسخ میشود .

وزیر کشور

نخست وزیر

تاریخ چاپ ۶۱/۱۲/۲

ماده ۱۶ قانون گذرنامه مصوب ۱۳۵۱/۱۲/۱۵

- ماده ۱۶- باشخاص زیر هیچ نوع گذرنامه برای خروج از کشور داده نمیشود .
- ۱- کسانی که بموجب اعلام کتبی مقامات قضائی حق خروج از کشور ندارند .
 - ۲- کسانی که مسافرت آنها بخارج از کشور بر حسب اعلام قبلی و کتبی سازمان اطلاعات و امنیت کشور مخالف مصالح ملی باشد .
 - ۳- کسانی که در خارج از ایران بسبب تکدی و یا ولگردی و یا ارتکاب سرقت و کلاهبرداری

ویا بهر عنوان دیگر دارای سوء شهرت باشند .
تبصره - رسیدگی بسابقه سوء شهرت افراد مذکور در بند ۲ این ماده بعهده کمیسینی
است که از نمایندگان وزارت امور خارجه وزارت دادگستری وزارت کشور - سازمان اطلاعات
و امنیت کشور و شهربانی کل کشور در وزارت کشور تشکیل میشود . در موارد اضطراری و یا
مرو زمان کافی به تشخیص کمیسیون مزبور میتوان باشخاص مذکور در این بند اجازه مسافرت
داد .

لایحه قانونی اصلاح ماده ۱۶ قانون گذرنامه مصوب

پانزدهم اسفندماه ۱۳۵۱

ماده واحده - بند ۲ ذیل ماده ۱۶ قانون گذرنامه بشرح زیر اصلاح وتبصره زیر
بعنوان تبصره ۲ به ماده ۱۶ قانون مزبور اضافه میگردد .

۲- کسانیکه مسافرت آنها به خارج از کشور برحسب اعلام قبلی و کتبی وزارت کشور
مخالص مصالح ملی باشد .

تبصره ۲- رسیدگی به پرونده افراد مذکور در بند ۲ این ماده بعهده کمیسیون
است که از نمایندگان نخست وزیری (معاونت در امور انقلاب) شورای عالی قضائی ،
وزارت کشور ، وزارت امور خارجه ، شهربانی جمهوری اسلامی ایران ، زاندارمری جمهوری
اسلامی ایران در وزارت کشور تشکیل میشود .

شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران